

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.837 van 20 december 2012
in de zaak A. 202.383/VII-38.296.**

In zake : Frans MAENHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Geert Ampe
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Kerkstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 arrondissementscommissaris van Brugge
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 november 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de arrondissementscommissaris van Brugge
van 14 september 2011 waarbij aan Frans Maenhout voor het jachtseizoen
2011 - 2012 geen jachtverlof wordt afgeleverd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend
en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vincent Christiaens, die loco advocaat Geert Ampe verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Als gevolg van de veroordeling van de verzoeker bij vonnis van 26 oktober 1999 door de correctionele rechtbank te Brugge wegens inbreuken op het jachtdecreet van 24 juli 1991 wordt hem voor het jachtseizoen 2000 - 2001 een jachtverlof geweigerd. Bovendien verliest hij het voorrecht tot vrijstelling van het jachtexamen en moet hij met succes het jachtexamen afleggen om een jachtverlof te verkrijgen.

3.2. Op 30 oktober 2008 dient de verzoeker een aanvraag in voor een vergunning tot het bezit van drie jacht- en sportwapens.

3.3. De gouverneur van de provincie West-Vlaanderen verklaart de vergunningsaanvraag op 21 februari 2011 onontvankelijk omdat de verzoeker veroordeeld werd wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet).

3.4. Nadat hij geslaagd is voor het jachtexamen, vraagt de verzoeker een jachtverlof aan voor het jachtseizoen 2011 - 2012.

3.5. Op 14 september 2011 beslist de arrondissementscommissaris van Brugge geen jachtverlof toe te kennen aan de verzoeker voor het jachtseizoen 2011 - 2012. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"(...)

Gelet op het koninklijk besluit van 28 februari 1977 en latere wijzigingen, betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen en meer in het bijzonder op artikel 5, 2° waarin wordt bepaald dat 'een jachtverlof niet kunnen bekomen, degenen die ontzet of vervallen verklaard zijn van het recht om wapens te dragen';

Gelet op het verzoek van de heer Frans Maenhout, Kardinaal Cardijnlaan 3, 8730 Beernem, om een jachtverlof te bekomen voor het jachtseizoen 2011-2012;

Gelet op de beslissing van de Gouverneur van West-Vlaanderen dd. 21 februari 2011 waarin de heer Maenhout het recht ontzegd wordt om volgende vuurwapens en bijhorende munitie te bezitten:

- Geweer, Acciaio Breda, kaliber 12, serienummer 32168
- Geweer, Hunter, kaliber 12, serienummer D81592
- Geweer, Baikal, kaliber 12, serienummer 35564

Gelet op het ongunstig advies vanwege de lokale politiezone Het Houtsche dd. 28/05/2010 en dd. 28/05/2011 : 'Betrokkene werd op 28/10/1999 veroordeeld wegens jachtinbreuk, bezit verboden tuigen/middelen';

Overwegende dat de vaststellingen van de Gouverneur in zijn besluit dd. 21 februari 2011 een afdoende motivering inhouden om het jachtverlof aan de heer Maenhout te weigeren.

Overwegende dat het jachtverlof geen middel mag zijn om de bepalingen van de wapenwet te omzeilen.

(...)"

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan geoorloofd belang van de verzoeker, aangezien de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen hem op 21 februari 2011 het recht heeft ontzegd bepaalde vuurwapens te bezitten, waardoor hij evenmin een jachtverlof kan verkrijgen. Zij meent dat de verzoeker pas wanneer hij terug op rechtmatige wijze vuurwapens mag bezitten, belang heeft bij het kunnen dragen en gebruiken van die wapens en dat uit de vernietiging van de bestreden beslissing niet kan volgen dat de verzoeker wel wapens zou mogen bezitten, noch dat hij met niet-toegestane wapens zou mogen jagen. Zij wijst er tevens op dat de verzoeker de beslissing van de provinciegouverneur niet heeft betwist, waardoor deze definitief is geworden.

5. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat de conclusies die de verwerende partij poogt te trekken uit de omstandigheid dat hij geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de provinciegouverneur "totaal naast de zaak" zijn, dat uit de niet-ontvankelijkheid van zijn vergunningsaanvraag voor het bezit van drie specifieke ex-jachtwapens niet kan worden afgeleid dat hij het recht zou zijn ontzegd om vuurwapens te bezitten en dat de aanvraag tot het verkrijgen van een jachtverlof een autonome aanvraag is die los staat van zijn aanvraag tot het bekomen van een vergunning voor het bezit van een vuurwapen en de beslissing dienaangaande.

Beoordeling

6. In zijn enig middel betwist de verzoeker, onder meer, dat de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 21 februari 2011 waarbij hem het recht wordt ontzegd om een aantal vuurwapens en munitie voorhanden te hebben een wettige reden is voor het weigeren van het jachtverlof.

De exceptie valt aldus samen met de grond van de zaak.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

7. De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel. De verzoeker stelt in een eerste onderdeel dat de arrondissementscommissaris hem het jachtverlof niet kon weigeren op grond van voornoemd artikel 5, 2°, aangezien de provinciegouverneur hem niet ontzet of vervallen verklaard heeft van het recht om wapens te dragen, doch enkel uitspraak heeft gedaan over zijn aanvraag om een vuurwapen te bezitten. In een tweede onderdeel van het middel betoogt de verzoeker dat het bestreden besluit ten onrechte het advies van de lokale politie Het Houtsche als ongunstig aanmerkt en de vaststellingen van de gouverneur in zijn beslissing van 21 februari 2011 als een afdoende motivering om het jachtverlof te weigeren beschouwt.

8. In haar memorie van antwoord argumenteert de verwerende partij dat degene aan wie het recht werd ontzegd om jachtwapens te bezitten, a fortiori deze wapens ook niet mag dragen en dat de arrondissementscommissaris terecht overweegt dat het jachtverlof geen middel mag zijn om de bepalingen van de wapenwet te omzeilen. Zij meent dat de bestreden beslissing kon steunen op de vaststellingen in de beslissing van de provinciegouverneur en dat die beslissing een afdoende reden is om het jachtverlof te weigeren. Het advies van de politiezone is volgens de verwerende partij wel degelijk een ongunstig advies, met vermelding van de veroordeling van de verzoeker en de lastens hem opgestelde processen-verbaal. Zij merkt ten slotte op dat het gunstig moraliteitsverslag van

16 september 2010 reeds werd betrokken bij de beslissing van de provinciegouverneur van 21 februari 2011, waarbij de verzoeker het recht werd ontzegd om vuurwapens te bezitten en waardoor hem evenmin een jachtverlof kan worden verleend.

9. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat de aanvraag tot het verkrijgen van een jachtverlof op autonome grondslagen moet worden beoordeeld en dat het feit dat de provinciegouverneur op 21 februari 2011 zijn vergunningsaanvraag als niet-ontvankelijk heeft afgewezen niet belet dat hem een jachtverlof kon worden verleend, gelet op de schrapping van zijn veroordeling en zijn blanco strafregister vanaf 26 juli 2011, zijn slagen in het jachtexamen, het positief moraliteitsverslag en het gunstig advies van de procureur des Konings te Brugge. De verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij bovendien miskent dat het jachtverlof geldt als vergunning, zowel voor het bezit als voor het dragen van jachtwapens.

10. In zijn laatste memorie deelt de verzoeker mee dat hem bij arrest van het hof van beroep te Gent van 28 juni 2012 het herstel in eer en rechten werd toegekend. Hij doet gelden dat wie een jachtverlof wenst te verkrijgen niet dient te beschikken over een vergunning om jachtvuurwapens voorhanden te hebben, daar het jachtverlof van rechtswege een vergunning inhoudt om jachtwapens voorhanden te hebben en te dragen. Hij wijst er voorts op dat de beslissing van de provinciegouverneur van 21 februari 2011 zijn vergunningsaanvraag afwijst, doch niet besluit dat hij, ook in de toekomst, geen wapens mag bezitten, zodat het gevraagde jachtverlof niet kon worden geweigerd door de loutere verwijzing naar deze beslissing van de provinciegouverneur.

Beoordeling

11. Overeenkomstig artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen

kan geen jachtverlof worden toegekend aan "diegenen die ontzet of vervallen verklaard zijn van het recht om wapens te dragen".

De gouverneur van de provincie West-Vlaanderen verklaart op 21 februari 2011 de aanvraag van de verzoeker tot het verkrijgen van vergunningen voor drie jachtwapens onontvankelijk, omdat hij werd veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°, van de wapenwet, meer bepaald wegens een jachtinbreuk en het bezit van verboden tuigen en middelen. Deze beslissing werd door de verzoeker niet met een annulatieberoep bestreden en is derhalve definitief.

Artikel 14 van de wapenwet bepaalt dat "niemand (...) een vergunningsplichtig vuurwapen (mag) dragen tenzij om een wettige reden en mits hij in het bezit is van een vergunning tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen evenals een wapendrachtvergunning (...)".

De ontzetting uit het recht om een vergunningsplichtig wapen voorhanden te hebben, houdt derhalve noodzakelijk de ontzetting of het verval in om een wapen te dragen.

12. De verzoeker voldoet niet aan de wettelijke voorwaarden om een jachtverlof te verkrijgen. De arrondissementscommissaris, die ter zake over een gebonden bevoegdheid beschikt, was dan ook verplicht de aanvraag van de verzoeker af te wijzen en heeft op grond van artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen terecht aan de verzoeker het jachtverlof geweigerd. Het arrest waarbij aan de verzoeker herstel in eer en rechten wordt verleend, dateert van na de bestreden beslissing en heeft geen gevolgen voor wat betreft de wettigheid van de in dezen bestreden beslissing.

De overige grieven van de verzoeker zijn niet dienend, aangezien zij niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen leiden.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig december tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin